

La repetició com a discurs

C.O.

GALERIES

Modulars. GALERIA 44.
Flasaders, 44. Barcelona.
Fins a mitjans de setembre.
Agost tancat.

La tercera exposició organitzada per la Galeria 44, més que buscar un referent temàtic que reunís els diferents autors, ha utilitzat com a denominador comú per triar els artistes la repetició en la producció dels seus respectius treballs. Els elements que es reiteren, ja sia una mateixa imatge, forma o procediment, conformen, doncs, el fil conductor de l'exposició, que, sota el títol *Modulars*, aplega el treball de cinc artistes catalans, els quals habitualment treballen amb pautes formals amb una determinada cadència.

En l'articulació total de la peça, Lluís Capçada fa servir la repetició d'una mateixa imatge -una escena d'una festa religiosa en un context rural- per donar una

percepció de la pervivència de les creences ancestrals. Unes celebracions ritualistes carregades de fetixismes que ens arriben com una herència de la cultura popular.

En el cas de Gabriel, més que incidir en un mateix element, el que ha fet és estendre per l'espai quatre peces diferents -dues de paret i dues tridimensionals, a terra- per reforçar el caràcter de la seva presència. En aquest sentit, les quatre obres responen a un mateix procés de reducció

'TIR AL MÓN', OBRA DEL 1999

formal i de contundència visual per subratllar la tensió que es crea entre cadascuna i el conjunt.

El tema de la seqüència és el que tracta Consol Rodríguez en els 25 dibuixos sobre diferents maneres de seure. En començar i acabar la sèrie amb el mateix grup d'imatges, la seva intenció és la d'una contínua rotació. En cadascuna de les imatges hi ha elements que van canviant, encara que totes es refereixen al concepte d'inici.

Benet Rossell presenta una obra que pertany al projecte *Tir al món*. Una sèrie de dianes olímpiques -serigrafia damunt impressió digital-, totes exactament iguals, realitzades amb les midas reglamentàries, són emprades per practicar atacs i danys al món. El planeta Terra -reproduït d'una fotografia satèl·lit- és l'objecte de tir, escenari sobre el qual l'ésser humà, reiteradament, exerceix, sense cap consciència, les seves agressions i destruccions.

Finalment, Jordi Tolosa presenta un tríptic que evoca el pas del temps i el trànsit entre la vida i la mort. Tres grans contenidors de ferro amaguen restes orgàniques que evocuen estadis de la vida: ungles, cabells i dents. L'hermetisme de les caixes només es trenca a través d'una petita obertura rodona que en deixa entreveure, amb dificultat, el contingut. En apropar-nos per descobrir el secret guardat, un velat missatge misteriós ens parla de "la mirada d'un nen", "la màgia dels somnis" i "la finestra de l'oblit".

AVUI 6 de juliol del 2000